

grændsen min Stemme. Det viser sig nu, saaledes som det ærede 2det kongevalgte Medlem (Usting) har berørt, at Administrationsudgifterne kunne Foreningerne ikke godt bære. Vi have det heldige Syn, at Foreningen i Sylland har haft en meget velgjørende Indflydelse, idet den har faaet en over Forventning stor Tilslutning, men, som man maatte være belabet paa, er det en Mængde eller, vi kunne godt sige, alle meget smaa Eiendomsbesiddere, der have Konti, over hvilke der altsaa skal føres det samme Regnskab som, hvis de vare store, og dette forøger naturligvis Administrationsudgifterne i betydelig Grad; men, som den ærede sidste Laler nævne, ville Administrationsudgifterne neppe forøges syndeligt ved, at man gaar op til en Magtgrændse af 6,000 Kr. Der er to Hensyn, som ialtsald for mig ere af en overordentlig stor Bægt som Grunde til at give dette Lovforslag min Stemme. Det ene er, som allerede berørt, den større solidariske Sikkerhed, og det andet er, at det paa denne Maade rimeligvis vil blive muligt at faae Rentefoden nedsat ogsaa i denne Forening. Rentefoden — deri indbefattet Amortisationen — er nu der højere end i andre Foreninger, og det finder jeg ikke rigtigt. Kunde man opnaa en Nedsættelse ved at stemme for nærværende Forslag, tror jeg, det vilde være en god Gjærning, og jeg har et sikkert Haab om, at det vil ske. Jeg har nemlig fra en for mig paalidelig Kilde faaet Haab om, at det vil lykkes Foreningen, hvis man opnaar at faae dette Lovforslag vedtaget, at blive istand til at nedsætte Rentefoden, indbefattet Amortisation, til 5 pCt. Det forekommer mig, at det vilde være en god Gjærning, hvis man kunde opnaa dette, og ialtsald er der større Sikkerhed for at opnaa dette ved at stemme for det foreliggende Forslag end ved at bibeholde de Bestemmelser, som indeholdes i Loven af 28de Mai 1880. Det er for mig de Grunde, som bevirke, at jeg, og jeg vil sige, jeg gjør det med Glæde, stemmer for nærværende Forslag.

Indenrigsministeren (Skeel): De gode Forventninger, som jeg i sin Tid satte til Loven af 28de Mai 1880 med Hensyn til dens Betydning for en talrig Samfundsklasse og dens heldige Indvirkning baade paa dennes sociale og økonomiske Stilling, have for Syllands Vedkommende til Dato bekræftet sig. I Sylland har den haft al ønskelig Fremgang. Forretningerne der ere førte med Orden og Nøiagtighed, og jeg kan anføre som et Exempel derpaa, at der ved forrige Aars Regnskabs Afslutning kun var en Renteresistance af 20 Kr., som der ikke var nogen- somhelst Udfigt til at tabe. Man havde allerede

dengang sammenparet et Reservecapital af 50,000 Kr., og man ventede ved en yderligere Tilgang til Foreningen, som bemærket af den ærede sidste Laler, at kunne nedsætte den aarlige Rente af Laanene til 5 pCt. Som bekendt, er den nu $5\frac{1}{6}$, hvoraf $\frac{1}{6}$ gaar til Administration og Reservecapital. Jeg tror, at denne Lov har i Sylland virket meget godt, og nogle af de Betænklichkeiten, som ogsaa jeg i sin Tid havde ved Lovens Fremkomst, have ikke bekræftet sig. De henteses jo derfra, at man ikke forud kunde gjøre sig altfor stor Forventning om, at den lette Udgang til Laan for smaa Eiendomsbesiddere, som ikke vare vant til at have Penge mellem Hænder, ikke vilde give Anledning til mindre vel overveiede Foretagender, idet de fulgte den Anvisning, som af Flere blev givet dem til at søge at forbedre deres Jordbrug. Det er ganske vist lidt betænkeligt at raade Folk, der ere vant til at leve under meget indskrænkede Omstændigheder, der ere vant til et saare simpelt Jordbrug, til at begynde at spekulere i at forbedre dette Jordbrug ved saadanne Foretagender, der koste endel Penge. Smidlettid tror jeg, at den almindelige Erfaringovre i Sylland har vist, at dette Folks Forsigtighed i det Hele taget ikke har stuet de billige Forventninger, man har næret til det paa dette Punkt. Jeg tror ikke, at der er Mange, der have ladet sig forlede til at anvende de Laan, de have faaet, til Foretagender, der kunne true deres Stilling, men hvad jeg derimod nævner og lægger særlig Bægt paa, det er, at over de $\frac{2}{3}$ af de Laan, der ere optagne i Sylland, ere benyttede til Likvidation af ældre Obligationer, der ganske vist for en stor Del Vedkommende have været overmaade bebyrde, og deri ser jeg et Bevis for, at denne Lov paa en naturlig Maade har afhjulpet mangt et Savn og lettet den arbejdende og i det Hele haardt stillede Husmandsbefolknings Stilling. Hvad Distrikternes Husmandskreditforening angaar, har jeg jo ikke haft Leilighed til at følge den, idet jeg kjender mindre til Forholdene herovre, og Foreningens Virksomhedsomraade har været saa begrænset, at der i Grunden ikke har været Meget at sige om denne Forening. Forholdet er nu det, at man staa med en Udlaanssum af henvend 600,000 Kr., og at der ikke er nogen rimelig Udfigt til, at denne Sum vil blive forhøjet, idet den bestaaende Grændse for Muligheden af at tilstede Udlaan, der staa i Forhold til Eiendommens Verdi og Betydning, her er for lav. Dersom man skal opretholde Grændsen af 4,000 Kr. her paa Derne, bliver det paa mange Steder, ja, jeg tør sige paa de fleste Steder, Resultatet, at det kun er jordløse Huse eller med meget smaa, indskrænkede Jordlodder forsynede Huse, som kunne komme ind